

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

w sprawie z wniosku Z. D.

o zabezpieczenie roszczenia związane z uchwałami z dnia 9 lutego 2010 r.

dotyczącymi trzech wolnych stanowisk do Sądu Okręgowego w [...] ogłoszonych w Monitorze Polskim [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 września 2010 r.,

odrzuca wniosek.

Uzasadnienie

Sędzia Z. D., który zaskarżył uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa o nieprzedstawieniu jego kandydatury Prezydentowi RP do powołania na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w [...] oraz uchwały Krajowej Rady Sądownictwa o przedstawieniu Prezydentowi RP do powołania na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego sędziów M. F. i Z. Dx., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem „o zabezpieczenie roszczeń”: a) o uchylenie uchwały Krajowej Rady Sądownictwa dotyczącej jego osoby, b) o uchylenie uchwał Krajowej Rady Sądownictwa przedstawieniu kandydatur sędziów M. F. i Z. Dx. do powołania na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w [...] przez „zawieszenie” ich wykonania „do czasu prawomocnego zakończenia sprawy”.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że brak zabezpieczenia roszczenia może znacznie utrudnić wykonanie orzeczenia Sądu Najwyższego w stosunku do zaskarżonych uchwał (w przypadku gdy będzie ono korzystne dla składającego wnioski), a także „może doprowadzić do naruszenia prawa do sądu tj. art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i art. 45 ust. 1 Konstytucji”. Ponadto zabezpieczenie roszczenia jest konieczne, ponieważ Krajowa Rada Sądownictwa „próbuje prowadzić politykę faktów dokonanych”. Wnioskodawca startował w konkursie na stanowisko sędziego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...]. W tym postępowaniu dwóch innych kandydatów otrzymało już powołanie na stanowiska sędziowski, natomiast wnioskodawca nie został poinformowany o tych uchwałach Krajowej Rady Sądownictwa, których i nie otrzymał wraz z uzasadnieniem. Jego zdaniem wykonanie kontestowanych uchwał powinno zostać zawieszona, z wyłączeniem wykonania uchwały dotyczącej „sędzi B. J., ponieważ wybór tej kandydatury mieścił się w granicach swobody uznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa w sprawach indywidualnych sędziego albo innej osoby, której praw i obowiązków dotyczy uchwała jest uregulowane w art. 13 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2010 r. Nr 11, poz. 77 ze zm., powoływanej dalej jako ustawa o KRS), należy do innych spraw określonych w ustawach w rozumieniu art. 1 pkt 1c ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. Nr 240, poz. 2052 ze zm., powoływanej dalej jako ustawa o Sądzie Najwyższym), w związku z art. 13 ustawy o KRS. Rozpoznawany wniosek o zabezpieczenie „roszczeń” nie jest tego typu sprawą ani dopuszczalnym środkiem odwoławczym w rozumieniu wymienionych przepisów. Złożony wniosek dotyczy nie tylko zabezpieczenia odwołania (nazywanego przez odwołującego się „roszczeniem”), od uchwały o nieprzedstawieniu jego kandydatury Prezydentowi RP do powołania na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego, ale także zabezpieczenia „roszczeń” o uchylenie uchwał Krajowej Rady Sądownictwa o przedstawieniu Prezydentowi RP dwóch innych kandydatur na wakuujące stanowiska sędziów tego Sądu Okręgowego. Tymczasem odwołanie przysługuje w indywidualnej sprawie tylko sędziemu albo osobie, której praw i obowiązków

bezpośrednio dotyczy zaskarżona uchwała (art. 13 ust. 3 ustawy o KRS). Dlatego nie jest dopuszczalne wniesienie odwołania ani innego środka zaskarżenia lub wniosku o zabezpieczenie uchwał Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej innych kandydatur z wnioskami o powołanie na wolne stanowiska sędziowskie, wnoszone przez osobę, której takie uchwały nie dotyczą, choćby dotyczyły one stanowiska sędziego, o które ubiegał się odwołujący (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2009 r., III KRS 19/09). Inaczej rzecz ujmując, uchwały Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej dotyczące sędziego albo innej osoby z wnioskiem o powołanie na wolne stanowiska sędziowskie mogłyby być kontestowane wyłącznie przez te podmioty, których praw i obowiązków dotyczyły. Oznacza to, że nie jest dopuszczalny wniosek o zabezpieczenie odwołania od uchwały o nieprzedstawieniu Prezydentowi RP kandydatury wnioskodawcy na wolne stanowiska sędziowskie, który w istocie rzeczy został skierowany w celu zabezpieczenia „roszczeń” o uchylenie niezaskarżalnych przez wnioskodawcę uchwał Krajowej Rady Sądownictwa o przedstawieniu Prezydentowi RP kandydatur innych sędziów. Prowadziłoby to do obejścia regulacji o braku podstaw do zaskarżenia tego rodzaju uchwał oraz do bezpodstawnego rozpoznania wnioskowanego zabezpieczenia „roszczeń” przez potencjalne wstrzymanie wykonania tych niezaskarżalnych przez wnioskodawcę uchwał, które dotyczyły praw i obowiązków innych kandydatur na wolne stanowiska sędziowskie.

Odwołanie od uchwały KRS o nieprzedstawieniu Prezydentowi kandydatury wnioskodawcy na wolne stanowisko sędziowskie ani wniosek o jego zabezpieczenie takiego odwołania nie jest sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 k.p.c. ani rodzajem powództwa cywilnego, które mogłoby być zabezpieczone w trybie art. 730¹ k.p.c. Odwołanie od wymienionej uchwały należy do kognicji Sądu Najwyższego w innej sprawie określonej w ustawie o KRS (art. 13) w związku z art. 1 pkt 1c ustawy o Sądzie Najwyższym. Do rozpoznania takiej sprawy (odwołania), zgodnie z art. 13 ust. 6 ustawy o KRS, w zakresie nieuregulowanym jej przepisami Sąd Najwyższy stosuje wyłącznie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej. Już ze względu na brak odesłania do innych przepisów

Kodeksu postępowania cywilnego, w tym do przepisów o postępowaniu zabezpieczającym, wykluczone jest rozpoznanie wniosku o zabezpieczenie odwołania na podstawie art. 730¹ k.p.c. Wprawdzie nie jest wykluczone w toku postępowania, a zatem przed jego prawomocnym zakończeniem, zgłoszenie wniosku o zabezpieczenie powództwa także w toku postępowania przed Sądem Najwyższym (np. w toku postępowania zażaleniowego), ale wówczas o zabezpieczeniu orzeka sąd pierwszej instancji (art. 734 k.p.c.), którym nie jest Sąd Najwyższy nawet i także wtedy, gdy orzeka w jednej lub jedynej instancji w innych sprawach określonych w ustawach szczególnych w rozumieniu art. 1 pkt 1c ustawy o Sądzie Najwyższym, np. na gruncie art. 13 ustawy o KRS.

Ponadto art. 730¹ k.p.c. ani inne przepisy o postępowaniu zabezpieczającym nie są przepisami Kodeksu postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, a tylko te mogą być stosowane do rozpoznania odwołania od uchwały o nieprzedstawieniu Prezydentowi RP kandydatury na wolne stanowisko sędziowskie wnioskodawcy, który przecież nie ma roszczenia o uzyskanie wakującego stanowiska ani roszczenia z tytułu „utrąty wyższego wynagrodzenia”. Przysługujące wnioskodawcy odwołanie nie jest zatem sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 k.p.c., a w konsekwencji nie jest roszczeniem podlegającym zabezpieczeniu na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o przestępowaniu zabezpieczającym, ale szczególnym środkiem zaskarżenia uregulowanym w ustawie o KRS, która przy jego rozpoznaniu - w zakresie w tej ustawie nieuregulowanym - dopuszcza możliwość posiłkowego stosowania włącznie przepisów tego Kodeksu o skardze kasacyjnej. Wykluczone (niedopuszczalne) jest stosowanie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o przestępowaniu zabezpieczającym do „zabezpieczenia” odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa wniesionego w sprawie indywidualnej, której praw i obowiązków dotyczyła ta uchwała.

Mając powyższe rozważania na uwadze należało uznać, że w sprawie z odwołania od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej określonej kandydatury na wolne (wakujące) stanowisko sędziowskie wykluczone (niedopuszczalne) jest udzielenie zabezpieczenia odwołania w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o

postępowaniu zabezpieczającym. W konsekwencji Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.